

fremSAT det, det er det slet ikke, det er fremsat netop i Erkendelsen af, at under vore bestaaende Skatteforhold er det absolut umuligt at fremkomme med et Forslag, som kan tilfredsstillende og siges at være matematisk rigtigt, om Fordelingen af Skatten mellem Opholdskommunen og Næringskommunen. Det er i alt Fald min Mening, efter at jeg i en Række af Aar har beskæftiget mig, jeg tør nok sige, ret indgaaende med dette et halvt Hundremaal gamle Spørgsmaal. Nej, Grunden til, at Forslaget er kommet frem i den Form, det har, er netop denne Følelse hos mig af, at der ikke vil kunne blive fremsat noget Forslag, mod hvilket der ikke vil kunne gøres langt stærkere Indvendinger, og som paa mangfoldige Steder i Landet vil bringe megen Fortræd og megen Forstyrrelse. Skulde det vise sig, at der kunde fremsættes et Forslag, som ikke havde de af mig nævnte Egenskaber, og som saa tillige helst opnaaede nogle af de Formaal, som man jo fra alle Sider erkender ere opnaaede ved det Forslag, Regeringen har stillet, skal jeg være den første til at slutte mig til et saadant Forslag. Men der har ikke været noget saadant Forslag fremme. Der har overhovedet ikke været noget Forslag fremme, som kunde gennemføres, og jeg skal ikke nægte, at det Forslag, som er kommet frem, efter at Regeringsforslaget var trykt og færdigt, nemlig fra Folketingets Skattekommission — og som for Resten er et af de gamle Forslag, som vi nævnte i Gaar, fra 1871, med en lille Modifikation — kun har bestyrket mig i den Opfattelse, at det ikke vil være muligt at komme til nogen paa alle Punkter tilfredsstillende Ordning. Det ærede Medlem udtalte med Rette, at der ikke var nogen Sikkerhed for, at Erhvervs-kommunen i alle Tilfælde fik noget. Det er sandt. Erhvervs-kommunen vil intet faa, naar den Næring, som drives, er fri Næring, og naar den Skat, som er betalt til Opholdskommunen, procentvis er større end den, som Erhvervs-kommunen har selv. Det er rigtigt. Men jeg maa dog maaske her gøre opmærksom paa, at netop Næringslovkommissionen, som meget indgaaende og industrielt i sin Tid har behandlet dette Spørgsmaal, har gjort gældende, at det var ikke det væsentlige, at Kommunen fik en Indtægt, hvor vigtigt det ogsaa var, men det væsentligste var, at den paagældende ikke kunde drive sin Virksomhed, for saa vidt det var en Næringsvirksomhed, under gunstigere Skatteforhold end de med ham i Konkurrence

staaende, paa Stedet værende næringsdrivende. Og det opnaas ved Regeringens Forslag; det kan man ikke nægte. Jeg finder Anledning til at sige dette, fordi der var en Udtalelse i det ærede Medlems Tale, som tydede i Retning af, at han ikke havde Blikket aabent derfor. Den paagældende vil ikke kunne spare Skat, hvad det ærede Medlem fuldstændig klart saa og paaviste, han vil ikke kunne undrage sig nogen Skat, men deri ligger, at han heller ikke vil kunne konkurrere med Stedets næringsdrivende under billigere Skattevilkaar til den ene eller den anden Kommune end Stedets næringsdrivende. Tilsammen taget — det tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme mig, det er et simpelt Regnestykke — vilde Landkommunerne gennem denne Forskelsbeskatning faa et meget større Beløb ind end ved nogen anden Ordning, ganske bortset fra Næringsafgiften. Ikke blot fra Frederiksberg — jeg har den største Medfølelse med denne Kommune, og jeg ønsker ikke at gøre den nogen Fortræd — men fra en meget stor Række af Kommuner her i Landet, navnlig de saakaldte Nabokommuner, der jo ere udsatte for at blive ramte af Erhvervs-kommunernes Beskatningsret, vil der ikke kunne komme nogen som helst Klage, idet de lades ganske uforstyrrede ved Regeringens Forslag. Det er disse Momenter, hvoraf den ærede Taler jo har fremhævet i alt Fald nogle, som have gjort det tænkeligt for mig, at dersom man undersøgte alle de Forslag, som hidtil have været fremme, og dem, der eventuelt senere maatte komme frem, og hvis man da fandt, at de alle navnlig vare utilfredsstillende i Henseende til det, som man først og fremmest ønsker at opnaa ved disse Forslag — man da kunde ty hen til dette Forslag, der, som sagt, ikke opfylder alle Fordringer, men dog opfylder en Del af dem, idet det kun bringer Fordel med sig paa sin Vej og Fred og Forsoning, og, hvad der for mig ikke er af mindst Betydning: det volder ingen Kommune nogen Ulejlighed. Thi det maa vi være enige om, at der bliver mange tusinde Afregninger mellem Kommunerne efter hvilket som helst af de Forslag, som have været fremme hidtil, og megen Ulejlighed for Skatteyderne, medens der efter det her foreliggende Regeringsforslag ikke vil blive Tale om nogen som helst Afregning mellem Kommunerne, altsaa heller ikke om de deraf flydende, sandsynligvis ret talrige Stridigheder. Men det er sandelig i al Beskedenhed, at dette Forslag er